

לעלות כיתה...

לעמוד לפני גרם מדרגות
לאמוד את הגובה בהיסוס וקצת בחשש.
לדעת: יש לי יכולות,
עם רצון והשקעה אתמודד עם האתגר החדש.

לבדוק: האם רגלי יציבות?!
האם כל השנים הקודמות בתיקי ארוזות?!
להרים את הרגל במרץ ובתקוה
ולהמשיך אל הבלתי נודע.

לא להתיאש, כי לא הכל משיגים ברגע,
מוכרחים לעלות מדרגה ועוד אחת.
להבין שלפעמים קשה לעלות לבד
וכדאי להתמך במי שמוכן להושיט יד.

להתרגל לסדרים שונים, למורות אחרות
לעבוד יותר קשה ולעמוד בעוד מטלות
להבין דברים לעומק, לקלוט כמויות
ולהרגיש: אני באמת גדולה, וכך רציתי להיות!

ולא לשכוח לרגע להתפלל על סיוע ממרומים,
וכשעומדים כך בפתח לזכור מאמר צדיקים:
בלי הקב"ה אי אפשר לעבור את המפתן
אתו - אפשר לחצות אפילו ימים.

למורה:

קטע זה אמור לסכם שיחת פתיחה המשווה את העליה לכתה... (ד/ה) לעליה בגרם מדרגות

נדמה לעצמנו את עצמנו עומדות למרגלות גרם רב מדרגות.
מה אנו צריכות בשביל להצליח לעלות בו? וכו'.

הנקודות אליהן מתייחס הקטע:

א. החששות לקראת שנה חדשה - ממה? למה?

ב. האמון בכוחנו ובכח הרצון

ג. הצורך להתבסס על כל מה שקבלנו במשך השנים. (מאמר צדיקים: כשעומד אדם על השלב הראשון של הסולם,

הוא בודק אם הוא נצב איתן ורק אז הוא ממשיך הלאה. וכן בעבודת הבורא)

ד. התקדמות דורשת סבלנות לא הכל נרכש ברגע

ה. הצורך להעזר (בחברים, במורה, בהורים) - זו אינה בושה

ו. התכנים, הדרישות והסדרים בשנה החדשה.

ז. בראש ובראשונה לפני הכל ואחרי הכל: התפילה והתקוה לסייעתא דשמיא.